

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Αριθ. Πρωτ. 68/2022

Ἀρχιεπισκοπικὴ ἐγκύκλιος γιὰ τὴν ἀγία καὶ μεγάλη ἑορτὴ Πάσχα.

24 Ἀπριλίου 2022

Πρὸς τοὺς Σεβασμιωτάτους καὶ Θεοφιλεστάτους Ἀρχιερεῖς, τοὺς Εὐλαβεστάτους Ἱερεῖς καὶ Διακόνους, τοὺς Μοναχοὺς καὶ τὶς Μοναχές, τοὺς Προέδρους καὶ τὰ Μέλη τῶν Κοινοτικῶν Συμβουλίων, τοὺς Ἐντιμολογιωτάτους Ἄρχοντες τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τὰ μέλη τῆς Ἠγεσίας τῶν 100, τὰ Ἡμερήσια καὶ Ἀπογευματινὰ Σχολεῖα, τὶς Φιλοπτώχους Ἀδελφότητες, τὴ Νεολαία, τὶς Ἑλληνορθόδοξες Ὄργανώσεις καὶ ὁλόκληρο τὸ Χριστεπώνυμο πλήρωμα τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς.

Προσφιλεῖς ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφές ἐν Χριστῷ,

«Χριστὸς κατελθὼν πρὸς πύλην ἄδου μόνος, λαβὼν ἀνήλθε πολλὰ τῆς νίκης σκῦλα.»
(Στίχοι τοῦ Συναξαρίου τοῦ Πάσχα)

Πόσο θαυμαστὰ εἶναι τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου γιὰ τὴ σωτηρία μας! Δὲν ὑπάρχει πόνος ποὺ νὰ μὴν ὑπέμεινε! Ὅχι μόνο κατεδέχθη νὰ κατέλθει ἐκ τῶν οὐρανῶν, γενόμενος ἄνθρωπος, ἀλλὰ μὲ τὸ σταυρικό του θάνατο, κατήλθε στὰ ἔγκατα τοῦ ἄδη γευόμενος τὸ θάνατο, ὅπως ψάλλουμε κατὰ τὴ νύχτα τοῦ Πάσχα, γιὰ αὐτὸν ποὺ εἶναι ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς: «Κατήλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς».

Ἔτσι ὁ Κύριος μας Ἰησοῦς Χριστὸς ἀπεργάζεται τὴ σωτηρία μας, ὡς ὁ νέος Ἀδάμ, γενόμενος πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, λυτρώνοντας τὴν ἀνθρωπότητα, πεθαίνοντας ἐπάνω στὸ σταυρό, ἐγκαταλελειμμένος ἀπὸ ὅλους. Κατεβαίνει στὸν ἄδη λύνοντας τὰ δεσμὰ τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων. Ἐνσαρκούμενος στὴ μήτρα τῆς Θεοτόκου θεώνει τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, ἐνώνοντας τὰ διεστῶτα. Ὡς τέλειος Θεὸς καὶ τέλειος ἄνθρωπος,

χαρίζει την τελειότητα σὲ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους μέσω τῆς μετάνοιας, ἡ ὁποία μεταθέτει τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὴ μοναξιά τοῦ ἐγωισμοῦ στὴ χαρὰ τῆς κοινωνίας μὲ τὸ Θεό. Τέλος, ὡς βασιλεὺς τῆς κτίσεως ἐνώνει τὸν οὐρανὸ μὲ τὴ γῆ, «κατελθὼν ἐν τοῖς κατωτάτοις» μᾶς ἔλκει ὅλους στὸν παράδεισο ποὺ εἶναι τὸ πραγματικό μας σπίτι.

Τὸ συναξάριο τῆς ἡμέρας τοῦ Πάσχα μᾶς διαβεβαιώνει γιὰ τὸ Χριστό ὅτι: «λαβὼν ἀνῆλθε πολλὰ τῆς νίκης σκῦλα», δηλαδή ἀναστήθηκε φέροντας μαζί του τὰ πολλὰ λάφυρα τῆς νίκης. Γιὰ αὐτὴ τὴ νίκη λοιπὸν ἄς ψάλουμε μὲ καιόμενες καρδιές ἀπὸ χαρὰ, λαμβάνοντας τὸ φῶς μὲ τὴν ἀναστάσιμη λαμπάδα μας, γιὰ νὰ λάμπει διαλύοντας τὸ σκότος τῆς νύχτας:

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας,
καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.**

Ἔτσι λοιπὸν ἀγαπητοί μου Χριστιανοί, ἄς τιμήσουμε αὐτὴ τὴν πορεία τοῦ Κυρίου μας γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἀπὸ τὸν οὐρανὸ πρὸς τὴ γῆ, ἀπὸ τὴ γῆ πρὸς τὸν ἄδη καὶ πάλι πρὸς τὸν οὐρανό. Ἄς «λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει, καὶ ἀλλήλους περιπτυξάμενοι, συγχωρήσωμεν πάντα τῇ ἀναστάσει», ὑψούμενοι ἀπὸ τὰ βάθη τῶν παθῶν καὶ τῆς ἁμαρτίας, στὰ ὑπέρτατα ὕψη τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς αἰωνίου ζωῆς.

Χριστὸς Ἀνέστη! Ἀληθῶς Ἀνέστη!

† Ὁ Ἀμερικῆς Ἐλπιδοφόρος

† Ὁ Ἀμερικῆς Ἐλπιδοφόρος